

Egy igazán különleges pár feledhetetlen esküvője...

Szeretem a mai világot. Szinte nincs olyan elképzelés, amit ne lehetne megvalósítani. Jó érzés azzal a biztos tudattal élni, hogy semmi sem lehetetlen!

Amikor Judit és Attila felkért minket az esküvőjük megszervezésére, már tudtuk, hogy izgalmas hónapoknak nézünk elébe. Rendhagyó, különleges események szervezésében vagyunk jók és az ő esküvőjük kimondottan ilyennek ígérkezett. Elég, ha annyit mondok buddhista szertartást és indiai témájú esküvőt terveztek...

Mindig is közel állt hozzám a buddhizmus gondolatvilága, de bevallom a szokásokba eddig nem mélyedtem el. Amikor először szóba került a szertartás és mindaz, amiről ez szól, nagyon megörültem neki, hogy létezik ilyen megközelítés is a világban, mert annyira őszintének éreztem.

Megtudtuk, hogy milyen fontos szerepet kap a buddhista esküvőn minden, ami a bőséget és gazdagságot szimbolizálja, legyen az pompás virágdíszítés vagy rengeteg sütemény és gyümölcs. A szertartás során a láma megáldja mindezt, majd a tálakat a vendégek körbeadják és mindenki vesz a felajánlásokból. Ez a gesztus jelképezi az összetartozást és azt, hogy milyen fontos önzetlenül megosztanunk mindenkivel mindazt, amit az élettől kapunk.

Amikor beléptünk a Buddhista Központba az első megbeszélésre, már tudtuk, hogy más világba érkeztünk. A láma segítője nagyon kedves és segítőkész volt, de óvatosan felhívta a figyelmünket, hogy itt nem tudunk mindent precízen és pontosan megtervezni, forgatókönyvet készíteni, mert csak annyi biztos, hogy a nagy napon lesz egy szertartás a láma, az ifjú pár, a család és a barátok részvételével, a részletek pedig majd a helyszínen dőlnek el. Mégpedig úgy, ahogyan majd akkor a láma a legjobbnak tartja.

Mindezt figyelembe véve megpróbáltuk megtudni, amit csak lehetett, hogy a lehető legkevesebb meglepetés érjen bennünket. Az esküvő előtti utolsó egyeztetésről már úgy jöttünk el, hogy szinte otthon éreztük magunkat a Központban. Minden tökéletesen alakult, úgy éreztük alkalmazkodtunk a helyzethez és rugalmasak vagyunk, amennyire csak egy ilyen helyzetben lehet....de arra lelkiileg nem készültünk fel, hogy egy elhúzódó szertartás miatt nem tudjuk majd elkezdni a készülődést, terem díszítését, berendezését, dekorálását egészen 1,5 órával a szertartás kezdetéig...

Linda hosszú időt töltött a Központ előterében arra várva, hogy beengedjék. Máskor egy óra is úgy elrepül, hogy észre sem vesszük, de ez nem az a helyzet volt. Minden perc számított és egy ilyen helyzetben a tétlenség idegölő tud lenni. Azt hiszem, hogy azt a bizonyos 1,5 órát ami a szertartás előtt végül maradt nekünk, egyikünk sem tudja pontosan felidézni. Nyugalmunk látszatának teljes megőrzése mellett készítettük a virágdekorációt, mostuk és helyeztük tálakra a felajánlott gyümölcsöket, süteményeket, rendeztük be a termet, helyeztük ki a szükséges feliratokat, egyeztettünk a ceremónia vezetőjével, a szertartás során segítő barátokkal.

Ezúton is köszönet a sok segítségért azoknak, akik a Központban önként segítettek nekünk a székek cipelésében, a rengeteg mécses meggyújtásában és kihelyezésében. Külön köszönet a pohár vízért és islerért, amit megosztottak velem, és ami megmentette az életemet egy egész napos koplalás után! :-)

Mire a pár megérkezett már a vendégek nagy része a teremben várakozott. A szertartást 18:45-re terveztük. 18:55-kor megszólalt a gong, Attila és Judit pedig bevonult a családtagokkal és barátokkal zsúfolásig telt terembe, ahol hitük szerint, egy csodálatos, megható, ünnepélyes, de mégis családi szertartás keretén belül a láma – aki kellemes humorával többször megnevettette a jelenlévőket – áldását adta szerelmükre.

A buddhista szertartás egy közösségi élmény, ami az életnek egy nagyon megható, „mini” leképezése. A pár a láma elé járul, aki áldást mond a világra, az összes ismerősre, barátokra, családtagra és természetesen az ifjú párra. Nincsenek fogadalmak, nincsenek megszeghető esküik, csak a teljes, egymás és mások iránti odaadás. Megható, szívmengető élmény egy ilyennek részese lenni.

Azt hiszem, hogy szem nem maradt szárazon akkor, amikor a láma megkérte a szülőket, hogy saját szavaikkal szóljanak a párhoz és fogadják be családjaikba gyermekük választottját.

Ezt már csak az a pillanat múlta felül, amikor a barátok képviselői, a barátok nevében is sok boldogságot és minden jót kívántak Juditnak és Attilának a házasságuk alkalmából, valamint mindenki nevében biztosították őket arról, hogy mindig mellettük lesznek, mert ők mostantól

már eggyé váltak, Egy Család, azaz Egyek.

Ez a pillanat engem is annyira magával ragadott, hogy csak pár másodperces késéssel indultam következő feladatom teljesítésére, amikor – forgatókönyv szerint – többen körbeadtuk a láma által megáldott, nagy üvegtálakon felhalmozott finomságokat.

Ez volt az egyetlen eset, amikor sajnáltam, hogy én vagyok a szervező, mert ott kellett hagynom ezt a hangulatot. Ez az érzés azonban csak egy percig tartott. Tudtam, hogy azért megyek innen tovább, hogy a vacsora és buli helyszínén minden tökéletes legyen, amikor a házaspár megérkezik, hogy közösen ünnepeljenek szeretteikkel egy sok meglepetést tartogató, hajnalig tartó, indiai témájú esküvői vacsorán... amiről majd a folytatásban számolok be.

Mariann

P.S.: Judit, Attila! Nagyon köszönjük, hogy minket választottatok és részese lehettünk, mint barátok és szervezők is ennek a csodálatos eseménynek!

Sok boldogságot kívánunk: Mariann & Linda